

Tað er sjáldan at uppflytararnir standa seg væl

Fótbóltur: Burtursæð frá trimum feløgum í Eysturoynni hava liðini, sum hava roynt seg í 1. deild, havt ilt við at fóta sær

Einki er at ívast í, at tosið um, hvørvið tað skulu vera tiggju, átta ella seks lið í bestu deildini fer at kveikjast aftur, nú fótbóltslands-kappingin 1998 er farin afturum bak, og endastøðan er gædd.

Munurin millum topp og botn hevur ofta verið stórur, og hóast tað hevur verið sera seltið hjá TB, so var endaliga úrslitið eitt stig betri, enn tað var hjá B71 í fjór. NSÍ í 1995 og VB í 1993. Tá NSÍ fór niður í 1992 høvdu teir bara seks stig, og EB/Streymur hevði sjei í 1994. Hægsta stigatalið í mong ár hjá beinleiðis niðurflytarum var í 1996, tá TB flutti niður við trettan stigum, ið var sama stigatalið, sum FS Vágur hevði.

Men hóast stigatalið hjá teimum lakastu í ár ikki hevur verið so nógv óðrvisi, enn tað hevur verið undanfarin ár, so hava summi úrslit í ár boðað frá stórum muni á botni og toppi, og harvið hava tey birt uppundir kjakið um at tað er ov stórur ójafni og harvið ov lítil kapping um stigi.

Nú vóru úrslitini leygar-dagin heilt undarlig. Í sær sjálvum var tað merkisvert, at tey fyrra liðini, sum endaðu á teimum ovastu plássunum, spældu móti teimum fyrra liðunum, sum endaðu

niðast. Tað fellur eisini í eyguni, at málmunurin var so stórur, men úrslitini nýtast ikki at vera grundarlag undir einfaldari niðurstøðu, sum sigur, at so stórur er munurin. Hann er stórur, men leygaragin var hann eyka stórur, tí tað tóktist, sum um øll tey niðast staddu høvdu sliðið seg til tols við sína støðu, og heilt frá fyrsta bríksli var tað týðuligt, at eingin teirra roknaði við, at nakað av liðunum, sum tey kappaðust við, fór at fáa nakað burtúrur, og væl var roknað.

Men kjakið um broytingar fer at taka seg upp aftur, og so fara vit at hoyra tey gomlu og kendu sjónarmiðini aftur um, hví tað er so týðningarmikið at varðveita tiggjutalið, og hví tað er so neyðugt at lækka talið til átta ella seks. Hinar ferðirnar, tá spurningurin hevur verið frammi, hevur ikki verið so nógv at hoyra um leiklutin hjá pengunum. Møguleiki er fyri tí hesa ferð, nú tað verður tosað meiri opið um eyðsýnda leiklutin, sum pengarnir hava.

Vit skulu ikki gera so nógv við at víga fyri og í móti at lækka talið og hvussu nógv tað skal lækka, ella um tað skal halda fast við tiggjutalið, men her skal bara verða litið aftur á

gongdina tey síðstu síðani fyrst í seksti árunum.

ÍF gekk undan

Seinastu tjúgu árinu hevur verið víðkað um deildina. Fram til í sjeiti árunum stóð tað øllum, sum hildu seg hava møguleika fyri tí, fritt at royna seg í 1. deild. Tá vóru tað onkuntíð bara fyra lið við í fremstu røð – KÍ, B36, HB og TB – men oftast vóru tað hesi og so eisini vágbingar.

Tey fyrstu árinu, eftir at unglingsdeildin var komin í lag í 1967, vann HB tey flestu FM heitin í hesari deildini, og teir vóru eisini ofta bestir í steypakappingini. Men í 1970 eydnaðist tað fuglirðingum at vinna, og tá talan var um einar tveir árgangir við fleiri spælurum, ið kundu standa seg í bestu deildini, so dittaðu teir í ÍF sær árið eftir – við núverandi landsstýrsmanninum í undirvísing- og mentamáli sum einum av teimum elstu – at melda til kappingina í 1. deild. Ikki tí teir roknaðu við at vinna, men tí at teir mettu avbjóðingina verða stórri og harvið krøvini til venjing og aðrar fyrriræingar stórrar, enn tey høvdu verið, um teir bara høvdu verið nøgdir við at spæla í 2. deild.

Tey fyrstu árinu lögdu fuglirðingar fleiri ferðir rygg til veldug tap – onkuntíð taptu teir við tólv málum móti HB, og KÍ smurdi teir eisini av onkuntíð – men tað gekk rætta vegin, og í 1979 stóð ÍF við fyrsta FM heitinum, eftir at Fót-

bóltsamband Føroya var vordið veruleiki. Tað høvdu teir, sum síðst í seksti árunum boðaðu frá lutøku í fremstu deildini, nevan í-myndað sær skuldi gerast veruleiki so skjótt.

Soltið hjá Fram

Hjá onkrum øðrum felagi gekk ikki so væl. Í 1976 avgjordið fótbóltsdeildin hjá ÍSF – hetta var frammanundan at FSF varð stovnað í 1979 – at áseta talið á liðum í bestu deildini til átta. Broytingin hevði við sær, at nýggja felagið í høvuðsstaðnum, Fram, fekk pláss í næstbestu deildini, og í 1977 vóru teir í 1. deild.

Fram flutti skjótt niður aftur, og hevur onkuntíð aftur verið í bestu deildini. Vit hava onkuntíð sagt, at tað bara er ein spurningur um tíð, nær eitt felag í høvuðsstaðnum afturat fer at vinna sær pláss í bestu deildini, og tað kann gott vera, at hetta er ikki so ógvuliga langt burtur, sjálvt um hvørki AB ella Fram hevur megnað at spæla seg í 3. deild.

Burtursæð frá trimum Eysturoyar feløgum, ið eru komin í 1. deild aftaná ásetingina av liðum í 1. deild til átta, so hava øll hini, ið hava roynt seg í 1. deild, flutt fleiri ferðir ímillum 1. og 2. deild.

Undantøkini hava verið NSÍ, sum – hóast teir vóru ódrúgvir fram móti kappingaranda – tykist hava vunnið sær pláss um miðjuna, heldur enn at stríðast fyri at sleppa undan niður-

flyting, og GÍ og B68, sum hava hildið sær í 1. deild síðani ávíkavist 1980 og 1981.

Feløgini, ið ikki hava megnað at hildið tær, hava verið B71, sum kortini hevur verið tað mest stóðuga liðið av teimum, ið vit nevna her, MB og SÍF, FS Vágur, EB/Streymur, LÍF og Sumba. Okkurt av hesum feløgnum er ikki komið í 1. deild, fyrr enn eftir at talið á liðum í bestu deildini í 1987 varð hækkað til tiggju.

Liðini eru flutt fleiri ferðir ímillum, tí tey hava havt trupulleikar við manningini. Men tað hevði verið heilt við síðuna av at sagt, at tíðarbilini, sum hesi hava roynt seg í 1. deild, hava verið til onga nyttu.

Eitt er, at áhugin fyri fótbóli í nevndu stóðnum hevur verið sera stórur, tá tey hava verið fremri enn vanligt, og eitt annað er, at fótbólturin í Føroyum í síni heild hevur fingið ágóða av spælurum, ið fyri fyrstu ferð hava roynt seg í 1. deild, tá barndómsfelagið flutti upp.

Royndu seg í smáum

Vit kunnu nevna fleiri spælurum, sum í ár hava verið við til at menna bestu liðini, og sum so at siga hava fingið sína fótbóltsuppaljing í smáum feløgum. Onkrir teirra høvdu ivaleyst megnað at komið í fremstu røð alíkavæl, men tað var meðan Jens Erik Rasmussen og Jóhannes Joensen spældu í MB, at tað varð staðfest, at teir vóru góðir spælur, og

hevði Bjarki Mohr ikki havt royndir sum stuðulsspælari í B71, so hevði hann neyvan komið á 1. lið hjá FM vinnarunum.

Óg vit kundu nevnt fleiri aðrar spælurum, sum hava verið ígjøgnum tað sama. T.d. Egil Zachariassen, ÍF, Gert Langgaard, NSÍ, Hans Fróða Hansen, LÍF og Bjarnar Prior, B36. Tað finst einki svar uppá, um hesi høvdu verið tað, teir hava verið fyri síni lið í ár, um teir ikki høvdu fingið høvi at spæla í 1. deild fyri smærri feløgini, men neyvan høvdu teir allir komið í 1. deild.

Smá feløg og góðir spælur

Stóri spurningurin er so, um smærri feløgini framvegis fara at koma við ungum evnaríkum spælurum, sum fyrst kunnu megna at lyfta barndómsfelagið upp í 1. deild, áðrenn stóru feløgini fara avstað við evnaríkastu spælurum.

Hetta er ein stórur spurningur, m.a. tí at fremstu feløgini tykjast gerast alt grammari at knýta talentini at sær. Í síðstu viku segði venjarin hjá Skála, at umboð fyri stóru feløgini hava ofta verið og hugt at teirra spælurum, og tað er ikki ókent, at dreingir, sum ikki hava rokkið teimum 16 árunum, sum er lægsta markíð fyri at spæla í vaksnamannadeildunum, hava fingið bjóðað pláss í dreingialið hjá stóru feløgnum.

Hvussu broytta stríðið um bestu spælarnar fer at ávirka ungu menninar og feløgini, sum teir annars kundu havt høvi at mennast í, fer framtíðin at siga okkum.

jh

Nógvir móguleikar og sjei mál í Sumba

Fótbóltur: Klaksvíkingar vóru deydligir fyrra umfarið, men so vaknaðu teir, og enn eina ferð gekk Kurt Mørkøre undan

Setningurin hjá klaksvíkingum í Sumba var at vinna tey trí stigi og harvið vinna silvurkrónurnar, og tað eydnaðist. Men tað var eisini ein onnur dagsskrá, sjálvt um hon var eitt sindur fjald. Seinna dagsskráin var at fáa Kurt Mørkøre upp á máltindin. Kurt var enn eina ferð í hópia, hann skoraði trí mál, hann rakti triggjar ferðir í stólparnar og tvørtreðið, og hann var við í uppleggnum til hini, men munurin upp til Jákup á Borg var ov stórur.

Heimaliðið var við

Veðrið var fint í Sumba, sólin skein, og tað var ikki so lítið av einum trupulleika fyri málverjan, sum vendi

oman móti stjónum. Sólarljósið endurspegladið í Atlantshavinum, so tað var ikki altíð so lætt at fylgja við í tí, sum gekk fyri seg inni á vøllinum.

Sumbingar vóru væl við í fyrra umfarinum. KÍ hevði bóltin meiri, men tað tóktist sum um teir høvdu ilt við at seta seg upp, og tað gekk út yvir ferðina og harvið megnaðu teir illa at slíta seg leysar av miðvísu verjummunnum.

Setningurin hjá Marloni Kjørbo var at halda Kurt Mørkøre frá onnum móguleikum, og tað eydnaðist væl í 1. hálvleiki.

Hóast eingi mál komu, so vóru móguleikar báðar vegir. Birgir Jørgensen hevði

triggjar móguleikar, og sumbingar raktu í tvørtreðið aftanfyrir Gunnar á Steig, bólturin stókk niður í vøllin, og onkrir av heimaáskoðarunum vildu hava dómaran at døma mál, men sjónvarpsupptøkurnar vísu, at bólturin var ikki innanfyri.

Hægri ferð

Stóðutalvan sigur, at klaksvíkingar eiga eitt betri fótbóltslið, enn teir eiga í Sumba, og eftir at Jóannes Jacobsen í steðginum hevði givið sínum monnum ein orduligan vals, vóru teir sum hamskiftir, og so sást munurin.

Klaksvíkingarnir fluttu seg meiri fyri hvørjum øð-

um, teir lótu bóltin gera arbeiðið, og teir fingi ferð í vongsplæði, sum hevur borið so nógv mál og stig við sær síðani summarsteðgin.

Teir fingi skjótt hol á. Uppspælið byrjaði hjá Gunnari á Steig, og tað endaði við, at Rógvi Jacobsen dró seg leysan í høgna borti, snaraði út frá aftur og lyfti í brotsteigin, har Kurt Mørkøre var hægstur á stúði.

Kurt var eisini meistari fyri næsta málinum. Hann fekk tak á mitti fyri, snaraði sær á og smekkaði til, og eykamálverjin, Anfinn Thomsen, sum loysti skadda Rúna Lisberg av, hevði ikki móguleika at bjarga.

Óg Kurt Mørkøre átti eisini sín lut í triðja málinum.

Hann smekkaði til, málverjin hálvbjargaði, og bólturin stakk til Rógva Jacobsen, sum hesa ferð mannaði álopsplássið saman við Kurt Mørkøre, og Rógvi setti innaru síðuna á.

Hóast yvirvágina til klaksvíkingar, so fóru teir á heimaliðnum onkuntíð niður við nakkanum. Birgir Jørgensen tóktist betri upplagdur hesa ferð, enn hann ofta hevur verið í ár. Hann hevur verið plágaður av skaðum, venjingarstöðan hevur ikki verið nakað at reypa av, og hann hevur spælt lítið. Men hesa ferð gekk væl, og umframt málið, sum hann skoraði til 1-3, tá hann kom ímillum afturlegging frá Heðini á Lakjuni, hevði hann fleiri aðrar vandamiklar royndir.

Rógvi Jacobsen økti til 4-1, tá Kurt Mørkøre stúði innlegg úr vinstri uppá tvørs aftur, og Eirikur Jørgensen minkaði um munin til 2-4 eftir frisparksinlegg úr høgri.

Síðsta málið hjá KÍ í ár skoraði Kurt Mørkøre, tá hann gjørdist leysur mitti fyri og smekkaði flatt í kassan.

Óli Holm handaði silvurkrónurnar til KÍ. Tá teir komu norður aftur vóru spælarnir bodnir til ábit í felagshølunum, og har fingi teir at vita, at spurningurin um venjara í 1999 er ikki avgreiddur enn.

Sumbingar eiga tvey týðningarmikil vikuskifti eftir í fótbóltskappingini 1998. Tað er móguleiki fyri, at teir fara at flyta niður, men halda teir fast um góða lagi frá leygardegnum, so hava teir avgjørt móguleika fyri at varðveita plássið.

jh

**Sosialurin
– fimm
ferðir um
vikuna**

www.sosialurin.fo